

РЕШЕНИЕ

№ 2870

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря Б.В.И.П.

като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20221110201474 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Щ. М. Н., ЕГН *****, чрез адв.М.Д., със съдебен адрес в срещу Наказателно постановление № 21-4332-023929/23.11.2021 г., издадено от Началник Група към ОПП – СДВР, В ЧАСТТА, с която на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лева за извършено административно нарушение по чл. 19, ал. 2 ЗДвП, изразяващо се в това, че на 08.11.2021 г., около 08:55 часа, в гр.София по бул. „А.Й.“, с посока на движение от бул.“Ш.П.“ към бул.“....“, управлява мотоциклет марка с рег. № XXXXXXXXXXXXXXXX, регистриран на В.Р. Н.а, като се движи по обособен път за релсови ППС.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, във връзка с което се поддържа, че предвидената в закона санкция за извършеното нарушение е в размер от 20 до 150 лева, като наказващият орган е наложил санкция в максималния размер без да съобрази обстоятелството, че шофирането на скутерче по обособен път за релсови превозни средства не е особено застрашаващо поведение, още повече като се вземе предвид ранният сутрешен час на нарушението и денят на нарушението – понеделник. Отделно от това се сочи, че дори и да се приеме, че жалбоподателят е шофирал по релсовия път, то с поведението си

не е застрашил участниците в движението, дистанцирайки се от тях и управлявайки превозното си средство – скутер в най – безопасната за него среда – далече от останалите автомобили, бусове и камиони. Въз основа на изложеното се счита, че наложеното наказание е незаконосъобразно и несъответстващо на извършеното нарушение. На следващо място се излага, че в случая са налице предпоставките за приложението на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения се иска от съда да отмени процесното наказателно постановление в обжалваната от въззивника част, а в условията на евентуалност – да бъде редуциран размерът на наложеното административно наказание „глоба“ до предвидения в закона минимален размер.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв.Д., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход по същество, процесуалният представител моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено в обжалваната му част, а в условията на евентуалност да бъде изменено в санкционната му част, като бъде наложено административно наказание в минималния предвиден в закона размер. Претендират се сторените в производството разноски.

В хода на съдебното производство въззиваемата страна не изпраща свой процесуален представител и не взема становище по депозираната жалба.

Софийски районен съд намира, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че са налице основания за неговото изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 08.11.2021 г., около 08:55 часа, в гр.София, жалбоподателят Щ. М. Н. управлявал мотоциклет марка „.....“ с рег. № XXXXXXXXXXXXXXXX,

регистриран на В.Р. Н.а, по бул. „А.Й.“, с посока на движение от бул.“Ш.П.“ към бул.“....“, където за да избегне усложнения трафик отклонил вляво управлявания от него мотоциклет и се качил на обособения път за релсови превозни средства, като продължил движение до светофарната уредба. Това обстоятелство било възприето от свидетел КР. Б. Т. - полицейски служител в сектор ОПП – СДВР, заемащ длъжността „младши автоконтрольор“, който спрял жалбоподателя за проверка. В хода на проверката водачът не представил контролен талон към СУМПС, като на същия бил съставен фиш серия Х № 015015, който Щ. М. Н. отказал да подпише.

За така констатираните нарушения, св. КР. Б. Т. съставил АУАН с бл. № 115660/08.11.2021 г. срещу Щ. М. Н. за извършено от последния административно нарушение по чл. 19, ал. 2 от ЗДвП, както и за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. АУАН бил връчен лично на Щ. М. Н. на 08.11.2021 г., който го подписал без възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН били депозирани писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление № 21-4332-023929/23.11.2021 г., издадено от Началник Група към ОПП – СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания "глоба" в размер на 150 лева за нарушение на чл. 19, ал. 2 ЗАНН, както и „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗАНН.

Наказателното постановление било връчено лично на Щ. М. Н. на 25.01.2022 г., който в законоустановения срок депозирал жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на св. КР. Б. Т.; справка АИС-КАТ по отношение на собствеността на процесния мотоциклет, Заповед № 8121к-13140/29.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г., справка картон на водача, както и заповед рег.№ 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи.

Настоящият съдебен състав счита, че изложената в процесния АУАН и обжалваното НП фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по

делото. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания по делото свидетел КР. Б. Т., от които се установява, че последният е съставил АУАН на база личните си и непосредствени възприятия относно конкретно извършеното нарушение. От същите се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля Т. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото същият като актосъставител е възприел възпроизведените от него в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията му и ги кредитира изцяло.

Съдът кредитира и приложените по делото писмени доказателства, приобщени на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 283 НПК. Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото, вкл. и за проверка на гласните доказателства, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя и които да обосновават отмяната на последното само на това

основание. АУАН и Наказателното постановление са съставени от оправомощени лица, предвид приложените към материалите по делото Заповед № 8121к-13140/29.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г., както и заповед рег.№ 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи.

Съставеният АУАН и атакуваното НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

При проверка правилното приложение на материалния закон при издаване на обжалваното НП съдът счита, че жалбоподателят Щ. М. Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 19, ал. 2 ЗДвП.

От обективна страна се установи, че на 08.11.2021 г., около 08:55 часа, в гр.София по бул. „А.Й.“, с посока на движение от бул.“Ш.П.“ към бул.“....“, жалбоподателят Щ. М. Н. управлявал мотоциклет марка „.....“ с рег. № XXXXXXXXXXXXXXXX, регистриран на В.Р. Н.а, като се движил по обособен път за релсови ППС.

С обжалваното наказателно постановление е ангажирана отговорността на въззивника за допуснато нарушение по чл. 19, ал. 2 ЗДвП. Посочената разпоредба забранява на водачите на нерелсови ППС при движението си да навлизат и да се движат в платна, обособени за движение на релсови ППС. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, приета за установена и от настоящия съдебен състав, напълно кореспондира с посочения състав на административно нарушение, поради което отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно. Процесният мотоциклет, управляван от него, се е придвижил по релсово трасе, което обстоятелство намира подкрепа и в показанията на разпитания по делото свидетел.

Нарушението е извършено от Щ.Н. виновно, при форма на вина умисъл, като жалбоподателят като водач на МПС, напълно е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, изразяващ се в нарушаване на правилата за разположение на пътните превозни средства по платното за движение, като пряко е целял настъпване на общественотоопасните последици.

На следващо място, административнонаказващият орган е

индивидуализирал наказанието на Щ. М. Н. за така извършеното административно нарушение съобразно санкционната разпоредба на чл. 180, ал. 1, т. 3, пр. 1 ЗДвП. Съгласно същата, се наказва с глоба от 20 до 150 лева водач, който наруши правилата за движение по обособено платно за движение на релсово пътно превозно средство или правилата за преминаване през железопътен прелез. В настоящия случай на жалбоподателя Н. е наложено административно наказание "глоба" в максималния размер от 150 лева. Освен, че не са изложени никакви съображения в тази насока от страна на наказващия орган, съдът счита, че не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят определяне на санкцията в максимален размер. В тази връзка следва да се вземе предвид, че извършеното нарушение не е създавало опасност за движението, няма данни и същото да е препятствало или забавило движението на релсово превозно средство, с оглед на което самото деяние не се характеризира със завишена обществена опасност. Същото важи и за дееца, доколкото видно от справката – картон на водача, при въззивникът са констатирани спорадични нарушения, което не го определя като водач със завишена степен на обществена опасност. Поради изложеното съдът счита, че са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН могат да бъдат изпълнени и с налагане на санкцията в минимален размер. С оглед на това, съдът намира, че обжалваното НП следва да се измени в санкционната му част, като наложеното наказание "глоба" се намали от 150 на 20 лева.

Настоящата съдебна инстанция счита, че не е налице маловажен случай на извършеното административно нарушение по смисъла на чл. 11 ЗАНН, вр. чл. 93, т. 9 НК, доколкото същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Както се посочи по-горе, в случая не са налице множество смекчаващи отговорността обстоятелства, които да характеризират случая като маловажен. С оглед на изложеното, правилно наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не представлява маловажен случай, респективно и доводите на жалбоподателя в противоположния аспект не могат да бъдат споделени.

Предвид всичко горепосочено съдът намира, че подадената жалба се явява частично основателна, като наказателното постановление в

обжалваната от въззивника част следва да се измени единствено в санкционната му част, като наложеното административно наказание "глоба" се намали от 150 на 20 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15-и състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-023929/23.11.2021 г., издадено от Началник Група към ОПП – СДВР, **В ЧАСТТА**, с която на Щ. М. Н., ЕГН ***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лева за извършено административно нарушение по чл. 19, ал. 2 от ЗДвП, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание "глоба" от 150 лева на 20 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____